

Reactie van de gemeenten Utrechtse Heuvelrug en Zeist op de internetconsultatie t.b.v. de aanpassing van het woonplaatsbeginsel in de Jeugdwet.

De gemeenten Utrechtse Heuvelrug en Zeist staan positief tegenover de aanpassing om de reeds bekende en genoemde redenen.

Graag plaatsen wij wel een paar kanttekeningen;

De gemeenten Utrechtse Heuvelrug en Zeist zijn gemeenten met uitzonderlijk veel zorginstellingen binnen de gemeentegrenzen. Het zijn vooral instellingen waar zwaardere (=duurdere) zorg wordt geboden en kinderen met een voogdijmaatregel verblijven. De kinderen met een voogdijmaatregel vallen nu onder de verantwoording van onze gemeenten. Na aanpassing van het woonplaatsbeginsel verandert dit in de gemeente "waar de jeugdige voorafgaande aan zijn verblijf ingezetene was in de zin van de Wbp."

Artikel 1.1, derde lid bepaalt dat wanneer de vorige woonplaats niet kan worden vastgesteld, dan de plaats van het werkelijke verblijf van de jeugdige op het moment van de hulpvraag bepalend is. Uit onderzoek weten wij nu al dat er een groep jeugdigen in de instellingen in onze gemeenten verblijft waarvan de "gemeente van herkomst" niet is vast te stellen. Op basis van artikel 1.1, derde lid zullen de kosten en de verantwoording van deze kinderen dus ten lasten komen van Utrechtse Heuvelrug en Zeist.

In de Memorie van toelichting staat onder punt 5. "Financiële gevolgen" dat op het moment van inwerkingtreding van de wetwijziging het macrobudget uitsluitend objectief kan worden verdeeld en het historische deel kan vervallen. Door de hierboven beschreven situatie (een aantal jeugdigen is niet traceerbaar), hebben gemeenten zoals Utrechtse Heuvelrug en Zeist voorlopig toch hogere kosten dan een gemiddelde middelgrote gemeente. Daarom pleiten wij voor een overgangsbudget / compensatieregeling voor de kosten van jeugdigen met een voogdijmaatregel, waarvan de "herkomst gemeente" niet te achterhalen is.

Wij adviseren een tijdelijke maatregel (één jaar) die het historische budget voor de kinderen met een voogdijmaatregel onverdeeld laat voortbestaan; één centraal budget dus voor voogdijkinderen. Zorgaanbieders of gemeenten zouden daar hun zorgkosten kunnen declareren. Zo voorkomen we dat er direct nieuwe verdelingsproblemen ontstaan en hebben de aanbieders en de gemeenten tijd om e.e.a. uit te zoeken.

Momenteel wordt een deel van het budget bepaald op basis van historische kosten; T-2. Gemeenten waar het aantal voogdijkinderen toeneemt, financieren de kosten voor. Twee jaar later wordt dit financieel weer gecompenseerd. Het kan naar onze mening niet zo zijn dat door de aanpassing van de jeugdwet, de compensatie op basis van T-2 komt te vervallen. Dus ook hier pleiten we voor een overgangsbudget / compensatieregeling.

Als datum van ingang wordt nog altijd gestreefd naar 1 januari 2019. Dat zou mooi zijn! Randvoorwaarde (eis) daarbij is dat alle tools voor gemeenten en zorgaanbieders 100% functioneren. Met de tools bedoelen we het BRP en het GGK.